

Els líders de CCOO, UGT, Foment, Amics del País, Ateneu Barcelonès i el IASI conversen després de l'acte a l'Ateneu Barcelonès per a reivindicar un tracte fiscal just per a Catalunya.

Més d'un segle contra l'espoliació

Empresaris, entitats cíviques i sindicats fan una crida als partits perquè demanin una nova relació fiscal entre Catalunya i l'estat. Fa 113 anys que ho reclamaren a la monarquia; avui, al PP de Rajoy.

F

eria 185 anys que Catalunya es trobava sota el jou espanyol, quan la reina Maria Cristina, l'any 1899, va topar amb la primera gran reivindicació econòmica de la colònia: els presidents de cinc entitats econòmiques catalanes denunciaven la discriminació fiscal de Catalunya i li exigien el concert econòmic que el País Basc i Navarra ja tenien des del final de la tercera guerra carlina. Aleshores, la monarquia va tenir, si fa no fa, la mateixa actitud que José Luis Rodríguez Zapatero quan l'any 2007, un nodrit grup d'empresaris, polítics i representants de la societat civil reclamaven en un acte unitari al IESE un aeroport intercontinental a Barcelona. Riure, mofa. I ni un sol moviment. El monarca següent, Alfons XIII, sí que cedí en part a les constants demandes

deels empresaris catalans, que el 1915 reivindicaren –i aconseguiren– la concessió de la gestió de la Zona Franca de Barcelona, avui un pilar fonamental de l'economia metropolitana.

Un segle més tard. Des d'aquell 1899, alguns sectors de la societat catalana han reclamat un tracte fiscal just per al país, però no va ser fins dimecres de la setmana passada que empresaris, societat civil i sindicats no van un pas endavant (si bé, val a dir-ho, amb matisos diferents) per a reclamar al PP de Mariano Rajoy que aturi la sagnia fiscal. En un acte a l'Ateneu Barcelonès, la patronal Foment del Treball, els sindicats CCOO i UGT, l'Ateneu Barcelonès, l'Associació d'Amics del País i l'Institut Agrícola Sant Isidre van prendre la paraula, per a fer una crida

als partits polítics i al govern català, representants dels quals –CiU, PSC, ERC i ICV-EUiA– es trobaven entre el públic, inclòs el conseller d'Economia, Andreu Mas-Colell i la vice-presidenta del govern, Joana Ortega. I els demanaven que plantessin cara al nou executiu espanyol i exigissin un tracte fiscal just per al país. En representació de la patronal Foment del Treball, el president, Joaquim Gay de Montellà, va remarcar que “la Generalitat pot autofinçar-se i, a més, contribuir a la solidaritat amb la resta de l'estat”. Per la UGT, Josep Maria Àlvarez va focalitzar la intervenció en la necessitat de preservar el nivell de vida dels catalans, i advertí que “Catalunya necessita recaptar tots els impostos. No perquè sí, sinó per a millorar l'estat del benestar”.

Joan Carles Gallego, de Comissions Obreres, va considerar imprescindible la creació d'una Agència Tributària Catalana “per a posar fi al frau fiscal, recaptant tots els impostos”. Ambdós sindicalistes van coincidir a dir que aquest acte reivindicatiu és un gran pas, perquè fins ara el pacte fiscal només era un reclam de la “burguesia catalana”. Per una altra banda, el president de l'Associació d'Amics del País, l'ex-dirigent de CiU Miquel Roca, va sentenciar que “necessitem l'autonomia financera ara. És urgent”. I va etzibar al president Pujol, present a l'acte: “Ara no diguis allò d'ara no toca”.

Francesc Cabana, economista i president de l'Ateneu Barcelonès, va citar Domènech i Muntaner, que “va reclamar que la unitat d'acció de Catalunya ha de ser una fita”. Finalment, Baldiri Ros, en representació de l'Institut Agrícola Sant Isidre, va insistir que l'acte unitari és també un reforç “per al govern en el seu reclam del concert econòmic a Madrid”.

La primera trobada entre el president català i espanyol, que va tenir lloc la setmana passada a Madrid, va servir perquè ambdós mandataris analitzessin el calendari de les reformes prioritàries davant la crisi, amb l'esperança, per part de Mariano Rajoy, de comptar amb el suport parlamentari –aritmèticament innecessari– de CiU. Pel que fa a les negociacions sobre el pacte fiscal, tal com es preveia, no en va transcendir res.

Gemma Aguilera